

"houden van"

Teun, de mol, en zijn vrouw Gerda hadden ruzie. Niet zómaar ruzie, nee, ze spraken al weken niet met elkaar. Ze konden elkaar niet meer luchten, zien konden ze elkaar toch al nauwelijks, daar mollen van nature bijna blind zijn. Waarom zou je moeten kunnen zien, als je altijd in het donker leeft? Voor de kinderen wilden ze toch niet uit elkaar gaan en ze hadden een tussenoplossing gevonden: ze groeven gewoon ieder een kamertje bij. Een klein kunstje voor een mol. Tè klein misschien, want ze ontdekten dat het wel heel gemakkelijk ging, zo'n kamertje erbij. Dus groeven en groeven ze, intussen steeds terugkerend om de kinderen te verzorgen, kamer na kamer na kamer. Ze hadden al een heel veld ondermijnd toen ze ineens elkaar weer tegenkwamen. Eigenlijk rook ze best lekker, vond Teun en Gerda leek ook wel wat vriendelijker gestemd. Ze besloten het nog eens te proberen, want ze dachten dat het misschien wel geholpen had even wat afstand van elkaar te nemen. Houden van is niet hetzelfde als vasthouden, was hun conclusie.

© maart 2009, Alida, BasicPublishing.nl